

Творчий конкурс „ПРАВДА ПРО ТВАРИН У ВІРШАХ”

БІЛОЧКИ-ТЕЛЕУТКИ

Телеутки-білочки
В соснових є борах,
Яскраві щітки-китички
Зростили на вухах.
Іржаво-бурі хвостики,
Густе, пухке хутро,
Кизил, горішки, жолуді –
Телеуток добро!

*Коваленко Богдан,
учень 3-Г класу НВК
м. Красноармійськ,
Донецька обл.*

ВОЇН БРОННОСЕЦЬ

Бронносець – справжній воїн,
Панцир з кістяних пластин
Тіло, голову та хвіст вкриває,
Його від ворогів захищає.

Хоч зубів багато не має,
Та у їжу дрібні тварини споживає
І на комашок залюбки зазіхає.
А чи вміє ще хто так,

Як бронносець наш мастак,
Рити землю без лопати
І задніми лапками відкидати?
А щоб не дихати пилом,
Затримує дихання вміло.
Ось такий-то він мастак,
Бронносець-воїн чи просто
тварина-кістяк.

*Бабовал Яна, учениця 3 класу
Решнівської ЗОШ,
Збаразький район,
Тернопільська обл.*

Творчий конкурс „НАМАЛЮЙ СВОЄ СУЗІР'Я”

Дуже люблю малювати. За свої малюнки я отримав І місце у конкурсі до дня народження Тараса Шевченка та І місце у конкурсі „Я – за мир!” На зоряному небі я побачив свої сузір'я. Так, сузір'я Кит – у мене сузір'я Бобер, сузір'я Кассіопея – у мене Орел, а Пегас – у мене Поні Веселка Деш.

Андрій Пецович, учень 2-Б класу СЗШ № 1 м. Трускавець, Львівська область

Передплатний індекс 89454

Головний редактор:
Дарія Біда, тел.: (032) 236-71-24,
e-mail: dabida@mis.lviv.ua
Заступник головного редактора:
Світлана Вольська,
e-mail: svitlana300@gmail.com

Підписано до друку 20.04.15,
формат 60x84/8.
Друк офсетний. Наклад 12 000 прим.
Адреса редакції: 79038, м. Львів,
а/с 9838. Надруковано в друкарні
ТОВ „Видавничий дім „УКРПОЛ”.

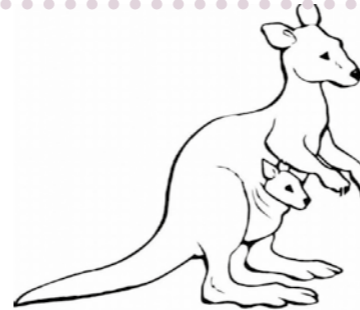

Герб Австралії

КОЛОСОЧОК

НАУКОВО-ПОПУЛЯРНА ТЕМАТИЧНА ПРИРОДНИЧА ГАЗЕТА ДЛЯ РОЗУМНИКІВ І РОЗУМНИЦЬ

КЕНГУРУ – СИМВОЛ АВСТРАЛІЇ

Тваринний світ Австралії різноманітний і унікальний. Тут мешкають качконіс, єхидна, кенгуру, кенгуровий щур, опосум, коала, сумчаста миша, дикий собака дінго. У прибережних водах живе майже 70 видів акул, медуза австралійська (морська оса), морська змія, бородавчаста риба і блакитний восьминіг. У Австралії водиться 100 видів отруйних змій, а серед комах особливо примітні гігантські терміти.

Перші європейці, які відвідали Австралію у XVIII столітті, були вражені своєрідністю тваринного світу. Зовні деякі тварини нагадували наших гризунів, хижаків, але мали цікаву особливість: самки народжували недоношених малят, розвиток яких завершувався у спеціальній сумці на череві матері. За зовнішньою схожістю з тваринами Старого Світу європейці, які прибули на материк, назвали їх сумчастими куницями, сумчастими білками, сумчастими летягами, сумчастими тушканчиками, сумчастими вовками тощо.

На гербі Австралії зображений кенгуру та страус ему – найвідоміші тварини цього материка.

Ігор Шидловський

ДОВІДНИЧОК МАНДРІВНИКА

Кенгуру відносять до сумчастих ссавців з родини *Macropodidae* (Кенгурові). Вони мешкають в Австралії, Новій Гвінеї, Тасманії та на сусідніх індонезійських островах. Невеликі колонії кенгуру є також в Шотландії та Англії.

Кенгуру беннета

ЗНАЙОМСЯ – КЕНГУРУ!

Характерні ознаки кенгуру – це довгий хвіст, великі кігті на задніх лапах та великі вуха. Хвіст виконує роль балансира, допомагає втримувати рівновагу. Завдяки добре розвинутим заднім лапам кенгуру може пересуватися стрибками. Передні лапи у тварини слабші, ніж задні, і схожі на руки з п'ятьма пальцями. Ними тварина дістає їжу, захищається від ворога. Відчуваючи небезпеку, кенгуру сильно б'є лапами об землю, щоб попередити про загрозу своїх родичів.

РЕКОРДСМЕНИ ПО СТИБКАХ У ДОВЖИНУ

За один стрибок кенгуру може подолати до 12 м в довжину та до 3 м у висоту. Середня довжина стрибка 6–9 м. Рятуючись від небезпеки, тварини розвивають швидкість до 50 км/год.

РЕЖИМ ХАРЧУВАННЯ ТА РОЗПОРЯДОК ДНЯ

Кенгуру – травоїдна тварина. Кілька місяців кенгуру може обходитися без води, бо отримує вологу з трави. Вдень кенгуру зазвичай відпочиває. Харчується вночі або після полудня, як спаде спека.

ДІТИ РОЗМІРОМ З АРАХІС

Новонароджене дитинча кенгуру трохи більше за арахіс (5–15 мм). Воно сліпе, має недорозвинуті органи і зовсім не має шерсті. За допомогою передніх лап малюк повзе в сумку мами і живе там, доки не підросте.

УСЕ ВИРІШУЄ МАМА

Сумка кенгуру влаштована так, що маля не може випасти з неї. За допомогою м'язів самка регулює, наскільки сумка має розкритися чи закритися. Тож мама сама вирішує, коли дитинча можна відпускати в світ дорослих.

В мам-кенгуру є цікава особливість – „відтермінування” народження своїх дитинчат. Якщо є несприятливі умови (наприклад, посуха, немає їжі), то самка призупиняє розвиток плоду. А ще розвиток за-

родка призупиняється до тих пір, поки попереднє дитинча не звільнить місце в сумці наступному. Щойно дитинча виходить із сумки, другий плід знову швидко розвивається.

ЩО У СУМЦІ КЕНГУРУ?

У сумці мами-кенгуру є чотири соска. Вони виробляють чотири типи молока, які використовуються в різні періоди годування. Якщо в сумці живуть два кенгурятка, то в самки одночасно виробляються два типи молока.

Кенгурятко чіпляється за один із сосків і смокче материнське молоко, багате на білки та жири. Саме завдяки поживності маминого мо-

лока з маленьких „арахисинок-кенгуру” виростають величезні дорослі тварини. Самки вигодовують малят (залежно від виду кенгуру) 180–320 днів.

Перші дні маля росте дуже повільно. За кілька тижнів дитинча починає визирати з сумки, а за 15 тижнів його ріст пришвидшується. Діти кенгуру виходять з сумки і ще півтора роки живляться маминим молоком!

ЦІКАВИНКИ ВІД ЛАПУНІ

- Слово „кенгуру” походить від „генгуру” – назви одного з найпоширеніших видів кенгуру – кенгуру гігантського *Macropus giganteus*.
- З грецької мови назва роду *Macropus* перекладається як „великий, довгий” та „стопа”, що вказує на довгі стопи задніх ніг.
- Маса дорослих кенгуру залежно від виду становить від 500 г до 90 кг.
- Найбільший, рудий кенгуру, має масу 90 кг. Він є найбільшою сумчастою твариною у світі.
- В Австралії чисельність кенгуру перевищує чисельність людей!

Більше про кенгуру читай у статті Ірини та Ігоря Шидловських „Аборигени Австралії” у журналі „КОЛОСОК” № 7/2014. Ти можеш знайти всі журнали „КОЛОСОК” за попередні роки на сайті kolosok.org.ua.

